

een lekkke band

De vakantie is voorbij. Vandaag begint school weer. Bobo heeft veel zin om zijn vrienden te zien. Hij wil hen vertellen over de camping in Frankrijk en over de super-lange glijbaan waar hij wel honderd keer vanaf is gegaan. Veel te vroeg staat hij met zijn rugzak te wachten bij de deur. "Schiet nou op, Krabbel!" zegt Bobo. "Straks komen we nog te laat." Krabbel neemt nog een slokje melk. Zij heeft helemaal geen haast. Mama is ook nog lang niet klaar. Bobo zucht. "Ik ga alvast, hoor!" Met een vaartje rijdt hij naar school. Zijn fiets parkeert hij in de stalling.

Op het schoolplein is alles nog hetzelfde als voor de vakantie. Nou ja, bijna hetzelfde. In de zandbak ligt een berg nieuw zand en de schommel is nu rood in plaats van geel. "Hee Tjerk!" roept Bobo naar zijn beste vriend. "Zie je dat? Nieuw zand. Zullen we straks een kuil graven?" Tjerk knikt. "Goed idee."

Dan gaat de bel. Bobo en Tjerk rennen naar binnen. "Rustig, rustig, jongens," zegt de juf. "Niet rennen in de gang, weten jullie nog?" Bobo knikt. Hij weet het best, maar hij wil graag als allereerste in de klas zijn. Als alle kinderen hun plekje in de kring gevonden hebben, mag iedereen vertellen over zijn vakantie. Daarna leest de juf een mooi verhaal en dan is het tijd om te werken. Bobo maakt een rijm-oefening. In de pauze speelt hij in de zandbak en daarna kleurt hij een vlieger. Het puntje van zijn tong steekt uit zijn mond, zo goed doet hij zijn best. Bobo is eigenlijk nog helemaal niet klaar als

de juf in haar handen klapt. "Het is tijd om weer naar huis te gaan," zingt ze. Bobo pakt zijn jas van de kapstok en loopt samen met Tjerk naar de fietsenstalling.

Als Bobo zijn fiets ziet, schrikt hij zich een hoedje. Wat is dat nu? De achterband is helemaal slap, alle lucht is eruit. Zo kan hij niet fietsen. "Wat is er gebeurd?" vraagt Tjerk. Bobo weet het niet. "Vanmorgen waren allebei de banden nog hard," zegt hij. Met de fiets aan zijn hand loopt Bobo naar mama die bij het schoolhek staat. "Een lekkke band," zegt hij bedroefd. Mama slaat haar arm om zijn schouders. "Wat een pech. En dat op de eerste schooldag," zegt ze.

"Maar gelukkig is opa op bezoek.

We vragen gewoon of hij hem wil plakken."

Bobo loopt over de stoep naar huis met zijn fiets naast zich. Zachtjes moppert hij in zichzelf. Stomme fiets. Stomme band. Dat stomme lopen.

Thuis gaan Bobo en opa meteen aan de slag. "Aha!" roept opa al na een paar minuten. "Hier is de boosdoener." In zijn hand houdt hij een roestige spijker. "Je bent over een spijker gereden, Bobo. Die heeft een gaatje in je band geprikt." Bobo kijkt verbaasd. Hij heeft geen spijker gezien vanmorgen. Echt niet. Opa ziet Bobo's gezicht. "Geen nood, ik maak die band weer als nieuw." Bobo kijkt meteen weer vrolijk. Dan kan hij vanmiddag weer gewoon fietsen. Bobo geeft opa een dikke knuffel. Met zo'n handige opa is een lekkke band helemaal niet erg.

